

denne Lov nu overhovedet anvendes, saaledes som vi forhaabentlig alle ønsker, bliver der kun Tale om en Nødhjælp til de mest trængende, men man burde ganske sikkert komme adskilligt højere op i Indtægtsgrupperne, end det vil blive muligt ved Hjælp af denne Lov. Der er Trang hos Folk adskilligt op i Indtægtsgrupperne. Jeg støtter mig her til et saa anset Blad som „Berlingske Tidende“, der for nogle Maaneder siden i Anledning af Dyrtidsforslaget for Embedsmænd og Funktionærer skrev, at Folk med under 3,000 Kr. i Indtægt i højeste Grad trængte til at blive hjulpet; gælder det med Hensyn til Funktionærer baade i Stat og Kommune, at Folk med under 3,000 Kr.s Indtægt trænger til at blive hjulpet imod Dyrtiden, saa gælder det ogsaa smaahandlende og Smaaskippere og Arbejdere med Indtægter, der er langt under disse 3,000 Kr. Jeg tror derfor ikke, at det, vi nu er i Færd med at foretage gennem den Vedtagelse, her forestaar, bliver det sidste Ord i Sagen om Dyrtiden; medmindre den internationale Situation snart forandres, er jeg overbevist om, at det ikke vil vare ret længe, før vi atter nødes til at tage dette vigtige Spørgsmaal op.

Det blev sagt paa Børs mødet, at der hjemføres Rigdomme her til Landet af den danske Befolkning, og at der netop paa Grund af Prisstigningen var rig Fortjeneste for Erhvervenes Indehavere. Jeg minder da om, at det er danske Arbejdere, der sætter Livet i Vove ved Søfarten, at det er danske Arbejdere, der paa alle Omraader yder den væsentligste Indsats i Samfundet ved deres Arbejde, at det er Tjenestemænd og smaa næringsdrivende, som alle gør deres Pligt hver paa sit Omraade, der nu lever i Armod paa Grund af den Prisstigning, der giver andre rig Fortjeneste. Venstre og Højre har ved deres Holdning her paa Rigsdagen bragt en Misstemning ind i Befolkningen, som vil holde sig, som ikke vil lade sig dæmpe ved det Lovforslag, der nu snart bekendtgøres som gældende Lov. Vi finder i denne Sag Smaafolk i By og paa Land, forventningsfulde paa den ene Side, og vi finder det store Landbrug og den store Handel, Industrien og Skibsfarten paa den anden Side i høj Grad smaalige overfor de smaa. Det Lovforslag, der her foreligger, er i dets nuværende Affattelse blevet til under Førerskab af en forhenværende Nationalbankdirektør og forhenværende Landbrugsminister. For saa vidt var det Ordførerskab typisk for dem, der i denne Sag har fundet hinanden, og

der er ingen Tvivl om, at Smaafolk netop heraf meget let vil forstaa, hvorledes det forholder sig med de patriotiske Følelser hos dem, der har samvirket for at tilvejebringe det Dyrtidsforslag, der skal vedtages. Vi Socialdemokrater hævder, at der er Midler til Stede i Samfundet, hvorved Folkets store Masser kan hjælpes, og at der i Tusinder af Smaahjem er Trang, som burde afhjælpes, men som neppe afhjælpes ved det Lovforslag, der nu gennemføres, og ikke afhjælpes ved en Talemaade i Betænkningen om, at der ikke er almindelig Nødstilstand her i Landet. Det er min og mit Partis Overbevisning, at det bliver nødvendigt, at Statsmagten med Opmærksomhed fortsat følger Forholdenes Udvikling, og at det utvivlsomt bliver nødvendigt at gaa videre med Hensyn til Indgreb overfor den Fordyrelse af Livets Fornødenheder, som er iværksat af en Overklasse, der samtidig protesterer mod en Beskatning til Fordel for dem, der plyndres; thi Midlerne er til Stede, og vi mener, at disse Midler absolut bør anvendes til Fordel for den Del af Befolkningen, der i saa høj Grad er med til at frembringe Værdierne.

Martin Hansen: Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) begyndte sin Tale med at sige, at der var et Medlem her i Tinget, der plejede at udtale, at det altid gjaldt om at sætte alt paa sin rette Plads. Det er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem i. Det ærede Medlem talte ogsaa om de fattiges Julegave. Ogsaa dér er jeg enig med det ærede Medlem i, at det gælder om, at de fattiges Julegave bliver saa rigelig som mulig. Dernæst finder jeg Anledning til at gøre endnu en kort Bemærkning. Det Lovforslag, som vi snart skal vedtage, indeholder en større Julegave fra Statskassen end det, som blev fremsat af Regeringen. Altsaa er det os paa denne Side, der vil give de fattige den største Julegave. Det er de mere velstillede, som det ærede Medlem fra Fakse har talt for at give en større Julegave til. Det er jo klart, at naar vi tager flere Penge af Statskassen til Fordeling blandt de daarligst stillede i vort Samfund, har vi givet dem den største Julegave. Da Lovforslaget tilmeldt indeholder den Bestemmelse, at Kommunalbestyrelserne selv maa drage Grænsen for, hvem der skal regnes til de ubemidlede, behøver denne Grænse ikke at blive for snæver. Det ligger i Kommunalbestyrelsernes Haand, hvorledes den vil sætte Grænsen, og jeg har den Tillid til vore Kommunalbestyrel-